

Školitelský posudek disertační práce Zuzany Vikarské „Politická role soudů a soudců v evropském a srovnávacím kontextu“

První záblesky důraznějšího varování před vládou soudců, resp. před zásahy dříve nejméně nebezpečné moci do politických procesů a procesů vládnutí se snad dají datovat do 20. let 20. století, a to paralelně ve Francii i Německu. Velkým tématem zájmu na pomezí právní a politické vědy se však tato otázka stává až někdy od 60. let, kdy se Martin Shapiro pokouší ustavit obor politické jurisprudence, pro nějž jsou judicializace politiky a politizace soudní moci ústředními jevy. Dnes je relevantní literatura v nejrůznějších jazycích už velmi rozsáhlá: týká se konceptů, případových studií, regionálních komparací, konkrétních soudů apod.

V české literatuře narazíme na řadu příspěvků obecnější povahy, vznikají však i konkrétněji uchopené práce, včetně prací kvalifikačních. Mezi ně patří i ta nyní předložená. *Zuzana Vikarská* v ní promítá svůj dlouhodobý zájem o evropské a ústavní právo, nemůže se však vyhnout též přesahům do souvisejících společenských věd. Východiska disertační práce bychom našli už v autorčině práci diplomové, jsou však nově promyšlena, propracována a představena na mnohem větší ploše.

Jsem si vědom toho, že život doktorandku zanáší do různých koutů světa a k různým problémům, jež zdaleka ne vždy souvisejí s tematikou disertační práce. Řekl bych nicméně, že tím práce netrpí; v některých položkách (obsazování SD EU a ESLP) z toho dokonce těží. Zřejmá je též větší autorská vyzrálost, a to jak ve stylu psaní, tak v objemu a způsobu zpracování pramenů.

Osvědčit mohu, že doktorandka pracovala samostatně, její je tedy koncepce disertační práce, analýza, argumenty i závěry. Struktura výkladu je bezesporu funkční: představení soudů, vymezení toho, co mohou být „politické“ aspekty jejich existence a činnosti, testování na praktických příkladech. Realistickým závěrem patrně je konstatování, že soudy se nemohou politice vyhnout, to, zda ji však mají provozovat, hodně záleží na vymezení toho, co politikou je/není.

Pracovní verze jednotlivých kapitol jsem četl a připomínkoval, pro celkové vyznění práce však s dopadem spíše omezeným. Autorka prokázala schopnost uchopit velké téma, analyzovat literaturu i judikaturu, promyšleně obojí komentovat. Jsem rád, že nevznikla práce tuctová, protože v češtině o žádné srovnatelné nevím, budu ještě raději, když alespoň s některými jejími výstupy bude mít možnost se seznámit odborná veřejnost nad rámec toho, co bylo dosud publikováno.

Se zřetelem k řečenému práci rád doporučuji k obhajobě před příslušnou komisí pro obhajobu disertační práce.

V Praze dne 1. června 2018

prof. JUDr. Jan Kysela, Ph.D., DSc.